

fordringer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, erklæres gyldigt. Udlægget er kun foretaget i krav på lejeløb. Subsidiært anmoder rekvirenten om bemyndigelse til eventuelt på ny at foretage udlæg i krav mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på forfaldne og fremtidige lejeløb i forbindelse med dens leje af fast ejendom og/eller løsøre tilhørende den belgiske stat.

Sag anlagt den 15. februar 1990 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-43/90)

(90/C 77/10)

Ved De Europæiske Fællesskaber er der den 15. februar 1990 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Ingolf Pernice, Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse hos Georgios Kremlis, Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers Juridiske Tjeneste, Wagner-centret C 254, Kirchberg, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det statueres, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til EØF-Traktaten, ved ikke forskriftsmæssigt at have gennemført og anvendt bestemmelserne i direktiv 79/831/EØF⁽¹⁾ af 18. september 1979 om sjette ændring af direktiv 67/548/EØF⁽²⁾ om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer, navnlig dettes artikel 5, stk. 1, og artikel 23, stk. 1
2. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at en række bestemmelser i den tyske anordning om farlige stoffer (Gefahrstoffverordnung) er i strid med formålet med direktivet og dets artikel 22 samt med EØF-Traktatens artikler 30 og 36. Efter forordningen gælder der nationale mærkningsregler for en række stoffer, som allerede var i

handelen før den 18. september 1981 (»gamle stoffer«), skønt producenten, hvis han har kendskab til stoffernes farlighed, ifølge direktivets artikel 5, stk. 2, andet afsnit (som affattet ved direktiv 79/831/EØF) på eget ansvar skal emballere og mærke stofferne. I de tyske bestemmelser opbygges der stadig nye skranker for de frie varebevægelser, uden at de i direktivet fastsatte betingelser, som er nødvendige for en principiel opretholdelse af hjemmemarkedsforhold, for sådanne foranstaltninger, der kan være berettiget af hensyn til beskyttelse af sundheden, er opfyldt, nemlig at Kommissionen straks underrettes, og at bestemmelserne er midlertidige, indtil der træffes afgørelse i henhold til direktivets artikel 23.

For så vidt Forbundsrepublikken Tyskland har givet underretning om bestemte stoffer i henhold til direktivets artikel 23, er det ikke klart, at de for så vidt uændrede bestemmelser i anordningen om farlige stoffer og de deraf følgende begrænsninger for at bringe de pågældende stoffer i omsætning er midlertidige.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse af 27. november 1989 af Oberverwaltungsgerichts für die Länder Niedersachsen und Schleswig-Holstein i sagen Wilhelm Reese mod Amt für Land- und Wasserwirtschaft, Itzehoe

(Sag C-44/90)

(90/C 77/11)

Ved kendelse afsagt den 27. november 1989, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. februar 1990, har Oberverwaltungsgerichts für die Länder Niedersachsen und Schleswig-Holstein — 3. Afdeling — i sagen Wilhelm Reese mod Amt für Land- und Wasserwirtschaft, Itzehoe, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 3a, stk. 1, (første led), i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84⁽¹⁾ af 31. marts 1984, som affattet ved Rådets forordning (EØF) nr. 764/89⁽²⁾ af 20. marts 1989 gyldig, for så vidt som den bestemmer, at kun sådanne mælkeproducenter, hvis ikke-markedsføringsperiode udløb efter den 31. december 1983, efter ansøgning tildes en (foreløbig) specifik referencemængde?

⁽¹⁾ EFT nr. L 259 af 15. 10. 1979, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. 196 af 16. 8. 1967, s. 1.

⁽¹⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 84 af 29. 3. 1989, s. 2.